

**נָתַן יְהִי מֵאֲרָבִים עַל בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהַר שַׁעַר הַבָּאִים
לִיהוֹדָה וַיַּגְפּוּ.**

חוֹקִיה פֶּלֶך יְהוֹדָה, אֹסֵף הַכִּי גַּמְיָ אָמֵר. אַנְא לֹא
יַכְלִנָּא, לֹא לַזְמָרָא, וְלֹא לַמְּרַדָּף, וְלֹא
לְאֶגְחָא קְרָבָא. בָּגִין דְּדַחֵיל מַאלִין חֹבִין דְּקָאָמָרָן.
מה בְּתִיב, (מלכים ב ט) וַיְהִי בְּלִילָה הַהְוָא וַיַּצֵּא מֶלֶךְ יְהָ
וַיַּד בְּמַחְנֵה אָשָׁור מֵאָה וָשָׁמוֹנִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף
וַיַּשְׁכִּימּו בְּבָקָר וְהַגָּה כָּלָם פָּגָרים מִתְּהִים. וְחוֹקִיה הַזָּה
יָתִיב בְּבִיתֵּה וְשָׁכֵיב בְּעַרְסֵה, וְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קָטִיל לוֹן.

וְמָה צְדִיקִים אֲלִין הַזָּהוּ דְּחַלְיוֹן מַאלִין חֹבִין, שָׁאָר
בְּנֵי עַלְמָא עַל אֶחָת בְּמָה וּבְמָה. בָּגִין בְּזָה אִית
לֵיה לְבָר נְשָׁא לְאִסְתְּמָרָא מַאלִין חֹבִין, וְלַפְּשָׁפָשָׁא
בְּהַזָּן כְּדָקָאָמָרָן. בָּגִין דְּלָא יְשַׁלְּטוּן עַלְוִי אִינְזָן יַמְיָ
רָע, דְּלָא מְרַחְמֵי עַלְיהָ.

לשון הקידוש

וַיַּשְׁכִּימּו בְּבָקָר וְהַגָּה כָּלָם פָּגָרים מִתְּהִים.
וְחוֹקִיה הַזָּה יְוִשֵּׁב בְּבִיתֵּה, וְשָׁכֵב
בְּמַטָּתוֹ, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא דָרְגָן אֹתָם.
וְמָה הַצְדִיקִים הַלְלוּ הַיּוֹ פּוֹתְדִים מִן
הַחֲטָאתִים הַלְלוּ - שָׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם עַל
אֶחָת בְּמָה וּבְמָה. מְשׁוּם כֵּה יִשְׁלַׁחְמֵן
לְהַשְׁמֵר מִהְחַטְאִים הַלְלוּ וְלַפְּשָׁפָשָׁ בְּהָם

הַבָּאִים לִיהוֹדָה וַיַּגְפּוּ.
חוֹקִיה פֶּלֶך יְהוֹדָה אָפְּכָד גַּם אָמֵר, אַנְיִ
יָכֹל לֹא לַזְמָר וְלֹא לַרְדָּף וְלֹא לַהְלָחֵם
בְּקָרָב, מִשּׁוּם שְׁפָחָד מִהְחַטְאִים הַלְלוּ
שָׁאָמְרָנוּ. מָה בְּתוּב? (מלכים-ב ט) וַיַּהַי
בְּלִילָה הַהְוָא וַיַּצֵּא מֶלֶךְ הָהָר וַיַּד בְּמַחְנֵה
אָשָׁור מֵאָה וָשָׁמוֹנִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף

תא חוו, וניבר יוסף את אחיו. בשעתה דנפלו בקדיחה, והוא רחמים עליהו, בגין דאייהו שלים. והם לא הבירוהו, דאיןון שמעון ולוי, אותו מסתרא דдинא קשיא, ועל דא לא רחמו עליה. דהא כל אינון מאיריחון הדינא קשיא, לא מרחמי עלייהו דברני נשא בשעתה דנפלי בידיהם.

ובגין כך אמר דוד, (תהילים מט) **למה אירא.** יראתי לא כתיב, אלא אירא, (אלא) דאות (נ"א רלית) לי למדתל (דף קצט נ"א) **מאיננו ימי רע,** בדקאמון. עון עקיי יסבני, מאן עקיי. אלין אינון ברזא דמיהימנותא. דכתיב, (בראשית כה) **וידעו אוחזת בעקב עשו,** דא הוא עקיבא. ואינון עקיבין דמסתכלין בהו תDIR בזהו הוא חובה דרש ביה בר נש תDIR בעקבוי.

לשון הקודש

כמו שאמרנו, כדי שלא ישלו עליו ומשום כך אמר דוד (תהילים מט) **למה** אירא. לא כתוב יראתי, אלא אירא, (אלא) שיש ושאיין לי לפחד מאורם ימי רע, בפי שאמרנו. עון עקיי יסבני, מי הם עקיי? אלו הם בסוד האמונה, שחווא שלם, והם לא הברחו. שאורם שפטות באו מצד הדין הקשה, ועל בן זה הוא העקב, והם העקבים שמסתכלים בהם תמי, באוטו החתא שאדם דש בו. זה הדין הקשה לא מרחמים על בני אדם בשעה שנופלים בידיהם.

תא חוי, מה כתיב, (ישעיה ה) הוי מושבי העון בחבלי השוא ובעות העגלה חטאה. בחבלי השוא, דרך ביה בעקבא ולא חיש עלייה. ולבתר אתתkap ואתעbid (בחבלי השוא) בעות העגלה, ואתתkap ההוא חטאה. ואסטי ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

ובאיין אינון צדיקיא, DIDUN לסתמרא מהו ביהו, ואינון מפששין תדריר בעזבריהו. בגין דלא ישתחח עלייהו מקריגא בהאי עלמא, ולא יסתונן עלייהו לעלמא דאתי. דהא אוריתא מתקנא להו ארחות ושבילין למיהך בהו, דברתיב, (משל ג) דרכיה ררכביنعم ובכל נתיבותיה שלום:

ויזבור יוסף את החלומות אשר חלם להם זנו. **רבי חייא פתח ואמר,** (משל כד) בנפל אויבך אל תשמה ובבשלו אל יגאל לך. **תא** חוי, קדשא

לשון הקודש

בא ראה מה כתוב? (ישעיה ט) הוי משבי העון בחבלי השוא ובעות העגלה חטאה. מקריגן בעולם הזה, ולא ישטינו עלייהם לעללים הבא, שחררי התורה מתקנותיהם דרכים ושבילים לילכתם, שבתובם (משל ג) דרכיה ררכביنعم ובכל נתיבותיה שלום.

ויזבר יוסף את החלומות אשר חלם להם זנו. **רבי חייא פתח ואמר,** (שם כד) בנפל אויבך אל תשמה ובבשלו אל יגאל

בא מה כתוב? (ישעיה ט) הוי משבי העון בחבלי השוא ובעות העגלה חטאה. שדש בו בעקב ואוישש עליון, ואחר כך מתקזק ונעשה ובחבלי השוא בעות העגלה, ומתקזק אותו החטא, ומסטה אותו בעולם הזה ובעולם הבא.

אשריהם הצדיקים שזודעים להשמר מהטאיהם, והם תמיד מפשפשים

בריך הוא עבד ליה לבר נש, דיווי ליקרא דיליה,
ולשפת שא קמיה תדריא, ולא שפת דלא באורייתא
יממא ולילוי. בגין דקדשא בריך הוא אתרעוי בה
באורייתא תדריא.

ובין דברא קדשא בריך הוא לאדם, יhab קמיה
אוריתא, ואוליפ ליה בה למגdu ארחה.
מנלן, דכתיב, (איוב כח) או ראה ויספירה הבינה וגם
חקקה. ולבתר, ייאמר לאדם הון יראת יי' היא חכמה
וסור מרע בינה. בגין דאסתכל בה ולא נטיר לה,
עבר על פקודה רמאייה ואתפס בחוביה.

ובכל אינזון העברו על מלאה חדא דאוריתא, אתפסו
בה. שלמה מלכיא דאתחכם על כל בני עלמא,
עבר על מלאה חדא דאוריתא, ונרים ליה לאתעbara
מלכויותיה מגיה, ולאתפלגא מלכותא מן בני. מאן

לשון הקודש

לאחר זה, ייאמר לאדם הון יראת יה' היא
חכמה וسور מרע בינה. בגין שהסתכל
בה ולא שמר אורתה, עבר על מצות
רבונו וגנפס בחתאו.

ובכל אותם שעברו על דבר אחד של
התורה נתפסו בה. שלמה המלך
שהתחכם על כל בני העולם, עבר על
דבר אחד של התורה, ונעם לו להעביר
מןנו את מלכותו ולפלג את הפלכות

לבה. בא ראה, הקדוש ברוך הוא עשה
את האלים שיזכה לבבשו ולשפט לפניו
תמיד ולהשתתל בתורה ימים וליליות,
משמעותו שקדוש ברוך הוא מתרצה בה
בתורה תמיד.

ובין שהקדוש ברוך הוא ברא את
האדם, נתן לפניו תורה, ולמד אותו בה
לודעת את דרכיה. מנין לנו שכתוב איוב
כח או ראה ויספירה הבינה וגם חקקה.

דָעֵבֶר עַל אֹרְיִתָּא עַל אַחַת בְּמֵה וּבְמֵה.
יוֹסֵף הָהּוּה יָדֻע אֹרְיִתָּא, וְאַחֲיו נִפְלוּ בִּידֵיה,
אַמְאי גָּלְגָל עַלְיָהוּ כָּל גָּלְגָלָא דָא. וְהָא
אַיְהוּ יָדֻע אֹרְיִתָּא דָאָלִיף לֵיה אָבוּי. אַלְא, חַם
וּשְׁלוֹם דִּיוֹסֵף גָּלְגָל עַלְיָהוּ גָּלְגָלָין לְנִקְמָא מְנִינָהוּ.
אַלְא כָּל דָא לֹא עָבֵד, אַלְא לְאִיתָה לְאַחֲהָה בְּנִימִין
לְגַבִּיה, דְתַאֲוַתִּיה הָהּוּה לְגַבִּיה. וְאַיְהוּ לֹא שָׁבָק לְאַחֲוי
לְמַנְפֵל, דָהָא בְּתִיב, וַיֵּצֵוּ יוֹסֵף וַיִּמְלָאוּ אֶת בְּלִיהם בָּר
וְנוּ, וּכְלָדָא בְּגִינַן דָלָא יִגְפְּלוֹן.

רַבִּי יְהוּדָה אמר, כֵּד בְּרָא קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
לְסִיחָרָא, הָהּוּה אָסְתַּבֵּל בָּה תְּדִיר, בְּדִכְתִּיב, (דברים
י"א) תְּמִיד עִינִי יְיָ אַלְקִיד בָּה, אֲשֶׁרֶת אֲדִילָה בָּה
תְּדִיר, וּכְתִיב אָז רָאָה, דָהָא שְׁמָשָׁא בְּאֲשֶׁרֶת
דִּילִיה בָּה, אֲתַנְחֵיר. וַיַּסְפֵּרָה, מַאי וַיַּסְפֵּרָה, בָּמָה דָאָת
אמֶר, (איוב כח) **מָקוֹם סְפִיר אֲבִינִיה**.

לשון הקודש
מַבָּנוֹ. מֵשָׁעוּבָר עַל הַתוֹרָה עַל אַחַת אַצְלוֹ, שְׂתַשְׁוֹקְתּוֹ הִיְתָה אַלְיִו, וְהָא לֹא
הַשְּׁאֵיר אֶת אַחֲיו לְפָל, שְׁהָרִי בְּרֻוב וַיַּצֵּוּ
יוֹסֵף וַיִּמְלָאוּ אֶת בְּלִיהם בָּר וְנוּ, וּכְלָדָא
בְּרִי שְׁלָא יִפְלָג.

רַבִּי יְהוּדָה אמר, כְּשִׁבְרָא הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ
הָוּא אֶת הַלְּבָנָה, הִיְהָה תְּמִיד מִסְתַּבֵּל בָּה,
בְּכְרֻוב (ברם יא) תְּמִיד עִינִי הִי אַלְקִיד בָּה,
הַשְּׁנַחֲתּוֹ בָּה תְּמִיד. וּכְתִיב אָז רָאָה,
וַיַּסְפֵּף שְׁהָהּ יָדֻע תּוֹרָה, וְאַחֲיו נִפְלוּ
בִּידֵוֹ, לְמָה גָּלְגָל עַלְיָהָם כָּל הַגָּלְגָל הָהּוּה,
וְהָרִי הוּא יָדֻע אֶת הַתוֹרָה שְׁלִמְדָר אֶתְהָוֹת
אַבְיוֹ? אַלְא חַם וּשְׁלוֹם שִׁוּסָף גָּלְגָל
עַלְיָהָם גָּלְגָלִים לְנִקְםָ מֵהֶם, אַלְא כָּל זֶה
לֹא עָשָׂה אַלְא לְהַבְיאָ אֶת אַחֲיו בְּנִימִין

הַכִּינָה, דְּאֵיהִ יִתְבֹּא בַּתְּקוֹנָה, בַּתְּרִיסֶר תְּחוּמִין,
מִתְפֵלָגָה בְּשַׁבָּעִין קָסִירִין. אֲתָקִין לְהָ
בְּשַׁבָּעָה סְמִכִּין עַלְאַיִן, לְאַתְגָּהָרָא וְלִיתְבֹּא עַל שְׁלִימָו.
וְגַם חֲקָרָה, לְאַשְׁגָחָה עַלְהָ תְּדִיר, זְמַנָּא בְּתָר זְמַנָּא,
דְּלָא פְּסִיק לְעַלְמִין.

וּלְבָתֶר אָזָה רַלְיהָ לְבָר נְשָׁה, וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר לְאָדָם
הַנּוּ יִרְאָת יְיָ הִיא חַכְמָה וִסְוָר מִרְעָה בִּינָה.
הַהָא מִתְעַטְרָא עַל תְּתָאי, לְדַחְלָא וְלִמְנְדָע לְיהָ
לְקוּדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּגִינָה. וִסְוָר מִרְעָה בִּינָה, בְּרוּךְ
מִפְסָלוּתָא, דְּלָא לְמִקְרָב בְּהַדִּיה. וּבְרוּךְ אַשְׁגָחָתָא
(נ"א אַשְׁבָחוּתָא) דְּבִינָה, לִמְנְדָע וְלִאַסְתְּבָלָא בִּיקָרָא
דְּמִלְבָא עַלְהָה.

**רַבִּי יוֹסֵי קָם בְּלִילִיא חָד לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאוּרִיתָא,
וְהַזָּה תְּפִנּוּ עַמִּיה חָד יִזְדָּא, דְּאַעֲרָע בֵּיה בְּהַחְוָא**

לשון הקודש

וְאַחֲרֵי כֵּה הַוְהִיר אֶת הָאָדָם וַיֹּאמֶר,
וַיֹּאמֶר לְאָדָם הַנּוּ יִרְאָת הָיָה חַכְמָה
וִסְוָר מִרְעָה בִּינָה, שְׁהָרִי הִיא מִתְעַטְרָת עַל
הַתְּחִתּוֹנִים לִירָא וְלִדְעָת אֶת הַקְּרוֹשָׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּגַלְלָה. וִסְוָר מִרְעָה בִּינָה, בְּרוּךְ
מִהְפְּסָלָת שְׁלָא לְקַרְבָּעַמוֹ, וְאֵנוֹ הַשְּׁגַחַת
(הַמְּצִיאוֹת) הַבִּינָה לְדַעַת וְלִהְסַתְּבָל בְּכֻבּוֹד
הַמֶּלֶךְ הַעַלְיוֹן.

רַבִּי יוֹסֵי קָם לִזְלָה אֶחָד לְהַשְׁתְּדָל

שְׁהָרִי הַשְּׁמֵש בְּהַשְׁגַחַתוֹ בָּה מַאֲרָה.
וַיֹּסְפֶרֶת, מָה זוּה וַיֹּסְפֶרֶת? בַּמּו שְׁגַנְאָמֶר
(אויבח) מֶלֶךְ סְפִיר אַבְנִיה.

הַכִּינָה, שְׁהָיָא יוֹשֵׁבֶת בַּתְּקוֹן בְּשַׁנִּים
עַשֶּׂר תְּחוּמִים מְחַלְקָת לְשַׁבָּעִים שָׁרִים,
הַתְּקִין אוֹתָה בְּשַׁבָּעָה עַמּוּדִים עַלְיוֹנִים
לְהַאֲוֹר וְלִשְׁבָת עַל שְׁלֹמוֹת. וְגַם חֲקָרָה,
לְהַשְׁגַחַת עַלְיהָ תְּמִיד, פָּעָם אַחֲר פָּעָם.
שָׁאן פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים.

בִּתְאָ. פָּתַח רַבִּי יוֹסֵי וַיֹּאמֶר, (משל י) לֹא יוּעַילוּ אֲוֹצָרוֹת רְשֻׁעַ וִצְדָּקָה תְּצִיל מִפְּטוּת. לֹא יוּעַילוּ אֲוֹצָרוֹת רְשֻׁעַ, אֲלֵין אִינּוֹן דְּלֹא מִשְׁתְּדַלִּי בָּאוּרִיתָא, וְאַזְלִי בְּתַר מְלִי דָעַלְמָא, וְלִמְכְנֵשׁ אֲזֶרְבִּיאָן דְּהִיּוֹבָא. מַה בְּתִיב, וְאַבְדֵּה הַעֲשֵׂר הַהוּא בְּעֵנֵינוּ רָע. בְּגַ�וּן דְּאִינּוֹן אֲוֹצָרוֹת רְשֻׁעַ. וִצְדָּקָה תְּצִיל מִפְּטוּת, אֲלֵין דִּמְשְׁתְּדַלִּי בָּאוּרִיתָא, וַיַּדְעֵין אָוֹרְחָה לְאַשְׁתְּדַלָּא בָּה. דָהָא אָוּרִיתָא עַז חַיִם אֲקָרִי, וְאַתְּקָרִיאָת צְדָקָה. דְבַתִּיב, וִצְדָּקָה תְּהִיחָה לָנוּ.

דָבָר אַחֲרָי, וִצְדָקָה תְּצִיל מִפְּטוּת, דָא צְדָקָה מִפְּשֵׁש, וּבְתַרְיוֹן גַּוְגִּין אִיהוֹ, וּבְתַרְיוֹן סְטְרִין. קָרִי בֵּיה אָוּרִיתָא, (דף קצט ע"ב) וְקָרִי בֵּיה צְדָקָה, וּבְלֹא חַד.

אמֶר הַהוּא יֹדָאי, וְקָרִי בֵּיה שְׁלוֹם. אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי,

לשון הקודש

וְצְדָקָה תְּצִיל מִפְּטוּת – אללו שְׁמְשְׁתְּדָלִים בתורה, והיה שם עמו יהודי אחד שְׁפַנְשׁ בו באותו הבית. פָתַח רַבִּי יוֹסֵי וַיֹּאמֶר, (משל י) לֹא יוּעַילוּ אֲוֹצָרוֹת רְשֻׁעַ וִצְדָקָה תְּצִיל מִפְּטוּת. לֹא יוּעַילוּ אֲוֹצָרוֹת רְשֻׁעַ – אללו הם שלآل מִשְׁתְּדָלִים בתורה, וְהַלְכִים אחר דברי הָעוֹלָם וְלִכְנָס אֲוֹצָרוֹת רְשֻׁעַ. מַה בְּתוּב? (קהלת ח) וְאַבְדֵּה הַעֲשֵׂר הַהוּא בְּעֵנֵינוּ רָע, מִשּׁוּם שְׁהָם אֲוֹצָרוֹת רְשֻׁעַ.

אָמֶר אותו היהודי, וְקוֹרָא לו שְׁלוֹם.